

Mál nr. 36/2017
M og
vátryggingafélagið V v. fasteignatryggingar

Bótaskylda vegna vatnsleka 18.-19.8.2016. Ágreiningur um bótafjárhæð. Frávísun.

Gögn.

1. Málskot móttakið þ. 1.2.2017 ásamt fylgiskjölum.
2. Bréf V dags. 6.2.2017
3. Bréf M dags. 12.2.2017

Málsatvik.

Vatnsleki kom upp í húsi M og segir M að í ljós hafi komið að ofn í risi hafi gefið sig og segir M að tjónið hefði orðið til muna minna ef brugðist hefði verið strax við af hálfu V. M segir að verklag V hafi verið með þeim hætti og aðgerðir hafi valdið því að tjónið varð meira en þurft hefði að vera. Þá segir M að málið hafi ekki verið klárað og tjónið ekki að fullu bætt. M segir að viðgerð hafi ekki verið fullnægjandi og lýsir því að bunga sé á einum stað á parketi eftir viðgerð og krefst bóta vegna þess, sem og bóta vegna þess tíma sem íbúðin var óíbúðarhæf sem og bóta vegna miska.

V hefur viðurkennt bótakröfu vegna vatnslekans úr húseigendatryggingu M hjá V, en segir að ágreiningur sé um hvort tjónið sé að fullu bætt. V hefur einnig viðurkennt kröfu M um leigu vegna afnotamissis frá 18.8.-26.9.2016. V segir að bunga á parketi sé vegna mismunandi þversniðs burðarbita en stafi ekki af lekanum. V segir ágreining í málinu því ekki varða annað en bótafjárhæðir þ.e. hvort tjón hafi verið að fullu bætt og samþykkir ekki að nefndin fjalli um þann ágreining. Þá segir V að ágreiningur sé einnig um hvort M geti krafist miskabóta úr hendi V, en V segir engan bótalið í húsnæðistryggingunni sem kveði á um miskabætur.

Álit.

Samkvæmt 3. gr. samþykkta fyrir úrskurðarnefnd í vátryggingamálum nr. 1090/2005 segir m.a. „Nefndin úrskurðar um ágreining varðandi bótaskyldu, þ.m.t. sök og sakarskiptingu, milli málskotsaðila og vátryggingafélags, sem starfsleyfi hefur hér á landi. Jafnframt úrskurðar nefndin um ágreining, sem varðar ákvæði laga nr. 30/2004 um vátryggingarsamninga. Nefndin úrskurðar um bótafjárhæðir að fengnu sérstöku samþykki allra málsaðila. Nefndin úrskurðar hvort ágreiningur aðila heyri undir nefndina og hvort ágreiningur sé þess eðlis eða studdur þeim gögnum að unnt sé að úrskurða í málinu. Telji nefndin svo ekki vera vísar hún málinu frá.”

V hefur viðurkennt bótaskyldu vegna vatnslekans sem olli tjóni á húseign M, sem og leigu fyrir afnotamissi. Ágreiningur er um það hvort V hafi bætt M tjónið að fullu eða ekki, en nefndin úrskurðar ekki um bótafjárhæðir nema að fengnu samþykki málsaðila, en V samþykkir ekki að nefndin fjalli um þann ágreining og er því ágreiningi um það efni vísað frá nefndinni. Hvað varðar ágreining um kröfu M um miskabætur, þá hefur M hvorki sýnt fram á miska né eru ákvæði í fasteignatryggingu M hjá V sem kveða á um bótaskyldu úr tryggingunni vegna miska. Kröfu M um miskabætur er því einnig vísað frá nefndinni.

Niðurstaða.

Málinu er vísað frá sbr. 2. og 3. mgr. 3. gr. samþykkta nefndarinnar nr. 1090/2005.

Reykjavík 7.3.2017.

Þóra Hallgrímsdóttir lögfr.

Valgeir Pálsson hrl.

Jón Magnússon hrl.